

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 32/16
v Luxemburgu 17. marca 2016

Rozsudok vo veci C-695/15 PPU
Shiraz Baig Mirza/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Nariadenie Dublin III umožňuje členským štátom poslať žiadateľa o medzinárodnú ochranu do bezpečnej tretej krajiny bez ohľadu na to, či ide o členský štát zodpovedný za vybavenie žiadosti alebo iný členský štát

Toto právo môže byť taktiež vykonané členským štátom po tom, ako podľa tohto nariadenia a v rámci konania o prijatí späť pripustil, že je zodpovedným za vybavenie žiadosti

Pán Shiraz Baig Mirza, ktorý je pakistanským štátnym príslušníkom, vstúpil v auguste 2015 protiprávne na maďarské územie zo Srbska. Dňa 7. augusta 2015 podal v Maďarsku prvú žiadosť o medzinárodnú ochranu. Počas konania opustil miesto pobytu, ktoré mu bolo určené maďarskými orgánmi. Rozhodnutím z 9. októbra 2015 tieto orgány ukončili posúdenie žiadosti z dôvodu jej konkludentného späťvzatia žiadateľom.

Pán Mirza bol následne zadržaný v Českej republike, keď sa pokúsil dostať do Rakúska. České orgány požiadali Maďarsko o prijatie dotknutej osoby späť, pričom Maďarsko tejto žiadosti vyhovel. Pán Mirza potom v Maďarsku podal druhú žiadosť o medzinárodnú ochranu. Táto žiadosť bola 19. novembra 2015 maďarskými orgánmi zamietnutá ako neprípustná bez toho, aby ju posúdili vo veci samej. Tieto orgány totiž zastávali názor, že v prípade žiadateľa malo byť považované za bezpečnú tretiu krajinu Srbsko.

Pán Mirza podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Súd pre správne a pracovnoprávne záležitosti Debrecín, Maďarsko). Tento súd sa pýta Súdneho dvora, či môže byť pán Mirza poslaný do bezpečnej tretej krajiny napriek tomu, že sa zdá, že české orgány neboli informované o maďarskej právnej úprave alebo postupoch, ktoré spočívajú v odovzdaní žiadateľov o medzinárodnú ochranu do bezpečných tretích krajín.

Keďže pán Mirza je v súčasnosti vzatý do väzby, na túto vec bolo uplatnené naliehavé prejudiciálne konanie podľa Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

Súdny dvor vo svojom rozsudku z dnešného dňa v prvom rade uviedol, že právo poslať žiadateľa o medzinárodnú ochranu do bezpečnej tretej krajiny môže byť taktiež vykonané členským štátom po tom, ako tento štát pripustil, že je zodpovedným - podľa nariadenia Dublin III¹ a v rámci konania o prijatí späť - za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej žiadateľom, ktorý opustil tento členský štát, predtým ako bolo prijaté rozhodnutie o jeho prvej žiadosti o medzinárodnú ochranu vo veci samej.

Súdny dvor následne konštatoval, že nariadenie Dublin III v rámci konania o prijatí žiadateľa o medzinárodnú ochranu späť neukladá povinnosť zodpovednému členskému štátu (Maďarsko) informovať odovzdávajúci členský štát (Českú republiku) o obsahu svojej vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti posielania žiadateľov do bezpečných tretích krajín alebo o svojich správnych postupoch v tejto oblasti.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 604/2013 z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 180, s. 31).

Súdny dvor taktiež zdôraznil, že absenciou komunikácie v tejto súvislosti medzi oboma dotknutými štátmi nie je dotknuté právo žiadateľa na účinný prostriedok nápravy proti rozhodnutiu o odovzdaní a proti rozhodnutiu o žiadosti o medzinárodnú ochranu, tak, ako to zaručuje právo Únie.

Napokon Súdny dvor rozhodol, že právo žiadateľa o medzinárodnú ochranu, za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, na vydanie konečného rozhodnutia o jeho žiadosti, či už v rámci konania, ktoré bolo prerušené, alebo v rámci nového konania, ktoré sa nebude považovať za následnú žiadosť, neznamená odňatie možnosti zodpovedného členského štátu vyhlásiť žiadosť za neprípustnú ani mu neukladá povinnosť opäť posudzovať žiadosť v osobitnom štádiu konania.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106